

Gazda Tamásné Unokái

Az unokáim 1986-ban. A lány 1974-ben, a fiú 1976-ban született Budapesten. A vőm 1981-ben lett egy osztrák--magyar vegyes vállalatnak az igazgatója, és a család kiment Bécsbe. Akkor Julcsikám 7 éves volt, Gyuri 5. Úgyhogy az iskoláikat ott végezték, és most is ott élnek. Julcsi egyetemet végzett, mint politológus könyvkiadóban dolgozik, és szerzője volt egy könyvnek, ami a bécsi zsidóság életéről szól. Gyuri az utolsó év előtt áll. A politológia mellett egy fotófőiskolára is jár. Nagyon jól fotózik. Volt egy fényképe tizenvalahány éves korában, amire, amikor megmutatta nekem, akkor azt mondtam, hogy ezt így, ahogy van, kiállításra lehet küldeni. A képen az izraeli tengerparton a homokban egy pici fiú fut, vizes lába nyoma a homokban, és a mama utána rúg a kis popója felé. Tündéri kép volt. Azóta már volt egypár kiállításon képe. Hát ő még nem kész mindennel, mert egy kicsit tévelygett, először építész akart lenni, avval töltött egy csomó évet, de most úgy néz ki, hogy már megtalálta a helyét. Tulajdonképpen reklámszakember akar lenni a nagyanyja példáján. Az unokák, főleg az apjuk hatására, elkerültek a Szochnutba, és ott nagyon jól érezték magukat. Julcsi kiment Izraelbe, egy évig ott tanult, de akkor olyan honvágya lett, hogy haza kellett jönnie. Ezután még egyszer volt kint látogatóban. Gyuri is volt kint, mind a ketten nagyon jól érezték ott magukat, de nem akartak ott maradni. Egyáltalában nem vallásosak. Az odatartozás kétségtelen. Érzelmileg, nem vallásilag.